

FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 20 lutego 2026 roku – godz. 19.00

Goście w Filharmonii Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus

Koncert symfoniczny

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus

Agata Szymczewska skrzypce
Anna Duczmal-Mróż dyrygent

W programie:

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Divertimento F-dur KV 136 [12']

- Allegro
- Andante
- Presto

HENRYK WIENIAWSKI

II Koncert skrzypcowy d-moll op. 22 [26']

w opracowaniu Agnieszki Duczmal

- Allegro moderato
- Romance. Andante non troppo
- Finale. Allegro con fuoco - Allegro moderato (alla zingara)

/przerwa/

FRANZ SCHUBERT

**Kwartet smyczkowy d-moll *Śmierć i dziewczyna*
D 810 [41']**

w opracowaniu Gustava Mahlera

- Allegro
- Andante con moto
- Scherzo. Allegro molto - Trio
- Presto - Prestissimo

ORKIESTRA KAMERALNA POLSKIEGO RADIA AMADEUS

Pomyłki być nie może! Orkiestra Kameralna Polskiego Radia jest jednym z najspanialszych zespołów naszych czasów

The Gazette, Montreal

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus została założona w Poznaniu w 1968 roku przez Agnieszkę Duczmal. Początkowo działała pod patronatem Jeunesses Musicales, a później Poznańskiego Towarzystwa Muzycznego. Zdobyte przez Orkiestrę w 1976 roku Srebrnego Medalu Herberta von Karajana na Międzynarodowych Spotkaniach Młodych Orkiestr w Berlinie Zachodnim zaowocowało przekształceniem jej rok później w etatowy zespół Polskiego Radia i Telewizji, a następnie w Orkiestrę Kameralną Polskiego Radia Amadeus pod dyktando Agnieszki Duczmal. W 2014 roku Orkiestra otrzymała status Instytucji Kultury współprowadzonej przez Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu i Polskie Radio S.A. w Warszawie, a w 2018 roku do współprowadzących dołączyło Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Od 2009 roku drugim dyrygentem Orkiestry jest Anna Duczmal-Mróż; ów kobiecy duet dyrygencki czyni zespół ewenementem na skalę światową. Decyzją Zarządu Województwa Wielkopolskiego z dnia 1 września 2024 roku Anna Duczmal-Mróż objęła stanowisko Dyrektora Orkiestry Kameralnej PR Amadeus.

W kwietniu 2023 roku płyta *Music for Chamber Orchestra vol. III* z utworami Grażyny Bacewicz w wykonaniu Orkiestry, pod batutą Maestry Agnieszki Duczmal została wybrana jako najlepsze światowe nagranie orkiestrowe według BBC Music Magazine Awards.

Orkiestra dokonuje regularnie nagrań dla Polskiego Radia – do chwili obecnej transmitowano setki koncertów oraz zarejestrowano ponad 10.000 minut muzyki, obejmującej repertuar od baroku do współczesności. Orkiestra współpracowała z zagranicznymi radiofoniami, m.in. z: niemieckimi NDR, WDR, SFB oraz BBC w Londynie, CBC w Montrealu i radiofonią meksykańską, dla których nagrywała przede wszystkim muzykę polską. Zespół zarejestrował ponad 100 koncertów i programów dla Telewizji Polskiej oraz pięć godzin muzyki dla Télévision Française 1. Dla japońskiej TV NHK Orkiestra nagrała godzinną audycję wypełnioną muzyką polską. W dorobku artystycznym Amadeusa znajduje się wiele prawykonań, m.in. pierwsze światowe nagranie *Wariacji Goldbergowskich* J.S. Bacha w opracowaniu Józefa Kofflera na orkiestrę kameralną.

Dyskografia Orkiestry obejmuje ponad 50 wydawnictw płytowych. Orkiestra – jako pierwsza na świecie – jest twórcą pięciopłytkowego cyklu ze wszystkimi symfoniemi kameralnymi Mieczysława Weinberga pod batutą Anny Duczmal-Mróż, które wydane zostały przez niemieckie wydawnictwo CPO oraz DUX. Owe płyty, docenione przez krytyków w Polsce, Niemczech, Francji i Hiszpanii, otrzymały trzy nominacje do Fryderyków, nominację do nagrody ICMA 2020 oraz hiszpańską nagrodę magazynu Scherzo – „Excepcional”.

Zespół prowadzi działalność koncertową w większości krajów europejskich oraz w USA, Kanadzie, Meksyku, Brazylii, Kuwejcie, Tajwanie i Japonii, współpracując z plejadą światowej sławy solistów, jak: Maurice André, Martha Argerich, Avi Avital, Patric Gallois, Charles Richard-Hamelin, Steven Isserlis, Gary Karr, Kevin Kenner, Konstanty Andrzej Kulka, Mischa Maisky, Wynton Marsalis, Jeremy Menuhin, Igor Oistrakh, Piotr Paleczny, Michala Petri, Ivo Pogorelić, Alexandre Rabinovitch, Vadim Repin, Grigory Sokolov, Guy Touvron, Henryk Szeryng, Maxim Vengerov, Ingolf Wunder, Gheorghe Zamfir oraz czołowymi solistami polskimi.

Wśród najświetniejszych sal koncertowych, w których występowała Orkiestra, należy wymienić Concertgebouw w Amsterdamie, filharmonie w Berlinie, Kolonii, Monachium i Petersburgu, lipski Gewandhaus, wiedeński Musikvereinsaal, Pollack Hall w Montrealu, Queen Elizabeth Hall w Londynie, mediolański Teatro alla Scala oraz Tokyo Opera City Concert Hall. Orkiestra regularnie bierze udział w licznych europejskich festiwalach muzycznych.

Zespół należy do najlepszych światowych orkiestr tego typu, posiada wyjątkowe brzmienie, wspinałę legato i niezrównanego dyrygenta.

The Independent, Londyn

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

WIELKOPOLSKA

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

foto: Bartek Barczak

AGATA SZYMCZEWSKA

Należy do wąskiego grona najwybitniejszych polskich skrzypków, którzy są rozpoznawalni na całym świecie. Od zdobycia I nagrody, złotego medalu oraz nagrody publiczności w XIII Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu (2006) gości regularnie na renomowanych estradach Europy, Azji i obu Ameryk, zdobywając uznanie krytyków, dyrygentów i orkiestr.

Koncertowała z czołowymi orkiestrami świata pod batutą takich dyrygentów, jak Sir Neville Marriner, Riccardo Muti, Seiji Ozawa, Osmo Vänskä, John Axelrod, Andrey Boreyko, Maxim Vengerov, Antoni Wit, Jacek Kasprzyk, Krzysztof Penderecki, Jerzy Maksymiuk, Jan Krenz, Krzysztof Urbański i Michał Nesterowicz. Regularnie występuje u boku Anne-Sophie Mutter – z zespołem Mutters Virtuosi pojawia się w prestiżowych salach koncertowych i na festiwalach muzycznych na czterech kontynentach.

Ważnym obszarem jej działalności artystycznej – obok występów solistycznych – pozostaje muzyka kameralna. Tu również współpracowała z wieloma wybitnymi artystami, wśród których znaleźli się m.in. Krystian Zimerman, Martha Argerich, Igor Levit, Gidon Kremer, Mischa Maisky, Yuri Bashmet oraz wspomniani wyżej Maxim Vengerov i Anne-Sophie Mutter. Od 2014 roku jest prymariuszką renomowanego Karol Szymanowski Quartet, który od ponad dwudziestu lat zalicza się do ekskluzywnego grona najlepszych kwartetów smyczkowych na świecie.

W 2009 roku otrzymała nagrodę „London Music Masters”. W ostatnich latach została uhonorowana Paszportem Polityki, Nagrodą TVP Kultura oraz czterokrotnie nagrodą „Fryderyk”. Jej dorobek fonograficzny obejmuje kilkanaście płyt CD i DVD (opublikowały je m.in. Deutsche Grammophon, Sony Music, Decca, Hyperion Records, SWR Music i CD Accord).

Agata Szymczewska jest absolwentką Hochschule für Musik und Theater w Hanowerze w klasie prof. Krzysztofa Węgrzyna oraz Akademii Muzycznej w Poznaniu w klasie prof. Bartosza Bryły. Od 2016 roku wykłada na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie.

Gra na skrzypcach Nicolò Gagliano (1755), użyczonych jej dzięki uprzejmości Anne-Sophie Mutter.

ANNA DUCZMAL-MRÓZ

Laureatka głównej nagrody „Fellow 2022–2024” w ramach Taki Alsop Conducting Fellowship, prestiżowego programu wspierającego młodych dyrygentów.

Po swym debiucie na Bad Kissingen Winterzauber Festival została okrzyknięta przez niemiecką prasę „dyrygentką sensacyjną [...], technicznie bez skazy. Bardzo uważna, precyzyjna, skupiona [...], doskonale buduje napięcie i umie je utrzymać, potrafi osiągać silne kontrasty emocjonalne, eksponuje zaskakujące zwroty...” (T. Ahnert, 2010). Od 2009 roku jest dyrygentką Orkiestry Kameralnej Polskiego Radia Amadeus, z którą występuje na całym świecie i regularnie dokonuje nagrań archiwalnych dla Polskiego Radia. We wrześniu 2024 roku objęła stanowisko dyrektora zespołu.

Koncertowała w Niemczech, Austrii, Francji, Włoszech, Hiszpanii, Belgii, Meksyku, Japonii i Ameryce Południowej. Prowadziła wszystkie najważniejsze orkiestry w Polsce – znalazły się wśród nich Filharmonia Narodowa, Sinfonia Varsovia i NOSPR. W lipcu 2022 roku zadebiutowała z legendarną Chicago Symphony Orchestra oraz National Orchestral Institute Philharmonic w USA.

Jest zapraszana do jury konkursów dyrygenckich. Prowadziła kursy mistrzowskie dla młodych pianistów w Paderewski Piano Academy oraz kursy dyrygenckie w kraju i za granicą. Jest propagatorką muzyki polskiej. Zrealizowała pierwszy na świecie pięciopłytkowy cykl dzieł Mieczysława Weinberga (CPO, DUX), zawierający m.in. jego wszystkie symfonie kameralne – zyskał on uznanie krytyków w Polsce, Niemczech, Francji i Hiszpanii. Płyty te otrzymały trzy nominacje do nagrody „Fryderyk”, nominację do ICMA 2020 oraz nagrodę „Excepcjonal” hiszpańskiego magazynu „Scherzo”.

W sezonie 2004/2005 pełniła funkcję asystenta maestro Eiji Oue w NDR Radiophilharmonie, a w sezonie 2006/2007 dyrygenta-asystenta maestro Antoniego Wita w Filharmonii Narodowej.

Anna Duczmal-Mróż jest absolwentką Hochschule für Musik und Theater w Hanowerze, gdzie studiowała u maestro Eiji Oue. Studia ukończyła z wyróżnieniem, prowadząc swój koncert dyplomowy z orkiestrą NDR Radiophilharmonie w Hanowerze. Wcześniej studiowała na tej samej uczelni grę na skrzypcach u prof. Krzysztofa Węgrzyna. Jest wielokrotną stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Goście w Filharmonii

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus

Divertimento F-dur KV 138 (1772) Wolfganga Amadeusa Mozarta (1756–1791) powstało w Salzburgu po powrocie kompozytora z drugiej podróży do Italii, gdzie mógł się zapoznać z najnowszymi dokonaniem tamtejszych twórców. Aczkolwiek w zachowanym rękopisie utwór jest określony jako *divertimento*, brakuje tu wymaganego w tym gatunku menueta. Jest to zatem raczej trzyczęściowa włoska *sinfonia* (*Allegro – Andante – Presto*). Zwraca tu uwagę kunsztowność części drugiej i trzeciej, a także śpiewność prowadzenia skrzypiec w dwóch pierwszych ogniwach, przeciwstawionych żywiołowemu finałowi. Nie wiemy, czy kompozytor myślał o wykonaniu dzieła w pojedynczej obsadzie instrumentów smyczkowych, czy może przez orkiestrę. Pogodny nastrój, wesołość, dowcip i wyrafinowanie zachwycają do dziś, podobnie jak zręczność instrumentacji i niebanalna harmonia. Jednocześnie jest to jeden z pierwszych utworów, w którym Mozart – zaledwie szesnastoletni – dowodzi, że przestał już być cudownym dzieckiem, a stał się dojrzałym kompozytorem, ta partytura bowiem zdecydowanie przewyższa standardy typowych *divertimenti* owego czasu. (12')

Szesnaście lat dzieli **II Koncert skrzypcowy d-moll op. 22 (1862) Henryka Wieniawskiego (1835–1880)** od poprzedniego, utrzymanego w tonacji fis-moll. Ten pierwszy – jeszcze kilkadziesiąt lat temu uważano go za tak trudny, że widziano w nim raczej narzędzie doskonalenia techniki gry niż pełnoprawne dzieło koncertowe – był utworem siedemnastolatka; który olśniewał publiczność swą niezrównaną biegłością, słusznie zyskując miano następcy Paganiego.

W Koncercie d-moll – swym najlepszym dziele – Wieniawski prezentuje się już jako dojrzały kompozytor, który zdał sobie sprawę z tego, że z wirtuozerii można uczynić narzędzie artystycznego wyrazu, spożytkować ją do przekazania treści dzieła oraz intensywnych emocji. We wciąż czytanej monografii (z 1931 roku) Józef W. Reiss pisał: „Jeśli można mówić o »duszy instrumentu«, to niewątpliwie Wieniawski wniknął w nią i wyzyskał wszystkie możliwości skrzypcowej techniki”. Również partia orkiestrowa dzieła jest bardzo dojrzała, niemalże symfoniczna; kompozytor potrafił wykorzystać kolorystyczne możliwości instrumentów i doskonale zespolić ich brzmienie z głosem solisty. Ten zaś często jest intymny i liryczny; jedyna popisowa kadencja umiejscowiona została na początku części finałowej.

W przeciwieństwie do niektórych eksperymentatorów owego czasu Wieniawski zachował tradycyjną trzyczęściową formę koncertu, zatarł jednak wyraźne granice pomiędzy częściami – zostały one spojone łącznikami, przez co dzieło zyskało na jednolitości. Dwa zbliżone do siebie, śpiewne tematy, wprowadzone w ekspozycji, zdają się wzajemnie dopełniać. Część pierwsza (*Allegro moderato*) przez rozbudowane orkiestrowe tutti prowadzi do trójczłonowej romancy (*Andante ma non troppo*), lirycznej pieśni, której środkowe ogniwo ma charakter nader dramatyczny. Wreszcie ostatnia część, będąca rondem (*Allegro con fuoco – Allegro moderato*) i opatrzona dodatkowym określeniem *alla zingara*, wykorzystuje modny idiom muzyki cygańskiej. Jej taneczny, żywiołowy temat kontrastuje z powracającym tematem części pierwszej, prowadząc do kulminacji, w której zmagają się obie melodie.

Od solisty kompozytor wymaga istotnie wiele: warto zauważyć szybkie staccata grane jednym ruchem smyczka, pełne gracji glissanda w stylu Paganiniego, bogate figuracje czy wreszcie zawrotne tempo części finałowej. (25')

Trzy kwartety smyczkowe **Franza Schuberta** (1797–1828) z lat 1822–1824 – a-moll, d-moll i G-dur – są niewątpliwie ozdobą pobeethovenowskiej historii tego gatunku. Drugi z nich tradycyjnie opatrywany jest tytułem *Śmierć i dziewczyna* (*Der Tod und das Mädchen*). Temat pochodzący z tak zatytułowanej pieśni Schuberta do tekstu Matthiasa Claudiusa – pieśni krótkiej, a przecież wstrząsającej – pojawia się w drugiej części kwartetu (*Andante con moto*), kompozytor wywiódł z niego pięć wariacji. Pominął on pierwszą część pieśni, w której Claudius odmalował przestraszoną dziewczynę, wykorzystał natomiast drugą, gdzie śmierć wypowiada słowa nieoczekiwanego pocieszenia. Śmierć musi jednak zwyciężyć, by owo pocieszenie stało się możliwe:

*Gib deine Hand, du schön und zart Gebild,
Bin Freund und komme nicht zu strafen.
Sei gutes Muts! Ich bin nicht wild,
Sollst sanft in meinen Armen schlafen.*

Daj swą dłoń, piękna i delikatna postaci!
Jestem przyjacielem i nie przychodzę, by karać.
Bądź dobrej myśli! Nie jestem dziki,
W ramionach mych błogo będziesz spać. (przeł. Wojciech Krzywiński)

Pisał Alfred Einstein: „Łagodna odpowiedź śmierci, zawarta w paru taktach, okazuje się źródłem, skąd rozlewa się po całym kwartecie szeroka fala liryzmu, dochodząca aż do błogiej świadomości rychłych wyzwoleń i głębokiego spoko-

ju w życiu wiecznym”. Nietrudno domyślić się, że partia wiolonczeli symbolizuje śmierć, pierwsze skrzypce zaś – dziewczynę. Co ciekawe, Schubert podąża tu za podówczas nieco już staromodną praktyką rozwijania wariacji przede wszystkim w głosie skrzypiec; w innych częściach instrumenty są równoprawnymi partnerami.

Ta zawarta w części drugiej muzyczna opowieść następuje po rozbudowanym *Allegro*, zaczynającym się fortissimo, które przełamuje chorałowy temat podany w kontrastującej dynamice. Część trzecia (*Allegro molto*) zaskakuje kontrastem między licznymi, ostro uwypuklanymi zmianami harmonicznymi a idyllicznym charakterem tria. Część czwarta (*Presto*) to z kolei – podobnie jak w ostatnim kwartecie Schuberta – frenetyczna tarantela: rytualny taniec mający chronić przed szaleństwem i śmiercią, przynoszący też ironicznie echo karnawału. Tarantela poddana została tu rygorowi sonatowego ronda. (41’)

Piotr Urbański

POLECAMY PAŃSTWA UWADZE:

11.03

śr 19:00

Scena muzyki polskiej | Drewniane niuanse

koncert kameralny

Reedbeat Quintet

M. KARŁOWICZ – Serenada C-dur na orkiestrę smyczkową op. 2
(oprac. Maria Leszczyńska-Thieu)

G. BACEWICZ – Koncert na orkiestrę smyczkową (oprac. Michał Leśniak)

T. BAIRD – Suita Colas Breugnon na orkiestrę smyczkową
z fletem obbligato (oprac. Piotr Thieu Quang)

A. TANSMAN – Tryptyk na orkiestrę smyczkową (oprac. Wojciech Chałupka)

13.03

pt 19:00

Przełomowe opowieści

koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Karłowicz Quartet

Alexandre Bloch dyrygent

C. DEBUSSY – Preludium do *Popołudnia fauna*

B. MARTINŮ – Koncert na kwartet smyczkowy i orkiestrę H. 207

A. SCHÖNBERG – Poemat symfoniczny *Peleas i Melizanda* op. 5

27.03

pt 19:00

Między modlitwą a muzyką

koncert oratoryjny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Chór Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu

Ilona Krzywicka sopran

Justyna Rapacz mezzosopran

Adam Kutny baryton

Przemysław Neumann dyrygent

K. SZYMANOWSKI – Stabat Mater op. 53

R. WAGNER – Suita orkiestrowa z misterium scenicznego *Parsifal*
(oprac. Henk de Vlieger)

28.03

sb 19:00

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.

In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille.

Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 20. Februar 2026 – 19:00

Zu Gast in der Philharmonie Kammerorchester des Polnischen Rundfunks Amadeus

Sinfoniekonzert

Kammerorchester des Polnischen Rundfunks Amadeus

Agata Szymczewska Violine
Anna Duczmal-Mróz Leitung

Programm:

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Divertimento F-Dur KV 136 [12']

- Allegro
- Andante
- Presto

HENRYK WIENIAWSKI

Violinkonzert Nr. 2 d-Moll op. 22 [26']

Streichorchesterfassung von Agnieszka Duczmal

- Allegro moderato
- Romance. Andante non troppo
- Finale. Allegro con fuoco – Allegro moderato
(alla zingara)

/Pause/

FRANZ SCHUBERT

**Streichquartett d-Moll Der Tod und das
Mädchen D 810 [41']**

Streichorchesterfassung von Gustav Mahler

- Allegro
- Andante con moto
- Scherzo. Allegro molto – Trio
- Presto – Prestissimo

KAMMERORCHESTER DES POLNISCHEN RUNDFUNKS AMADEUS

Irrtum ausgeschlossen! Das Kammerorchester des Polnischen Rundfunks zählt zu den großartigsten Ensembles unserer Zeit.

– *The Gazette*, Montreal

Das Kammerorchester des Polnischen Rundfunks Amadeus wurde 1968 in Posen von Agnieszka Duczmal gegründet. Zunächst stand es unter der Schirmherrschaft von Jeunesses Musicales, später unter der des Posener Musikvereins. Die Auszeichnung mit der Silbermedaille Herbert von Karajans bei den Internationalen Begegnungen Junger Orchester in West-Berlin im Jahr 1976 führte dazu, dass das Ensemble bereits ein Jahr später als festes Orchester in die Strukturen des Polnischen Rundfunks und Fernsehens aufgenommen wurde und schließlich als Kammerorchester des Polnischen Rundfunks Amadeus unter der Leitung von Agnieszka Duczmal firmierte. Im Jahr 2014 erhielt das Orchester den Status einer Kulturinstitution, die gemeinsam vom Marschallamt der Woiwodschaft Großpolen in Poznań und dem Polnischen Rundfunk Warschau getragen wird; 2018 trat das Ministerium für Kultur und Nationales Erbe als weiterer Mitträger hinzu.

Seit 2009 ist Anna Duczmal-Mróz zweite Dirigentin des Orchesters; dieses Dirigentinnen-Duo stellt auch im internationalen Kontext eine besondere Konstellation dar. Mit Beschluss des Vorstands der Woiwodschaft Großpolen übernahm Anna Duczmal-Mróz mit Wirkung vom 1. September 2024 die Position der Direktorin des Kammerorchesters des Polnischen Rundfunks Amadeus. Im April 2023 wurde die CD *Music for Chamber Orchestra vol. III* mit Werken von Grażyna Bacewicz unter der Leitung von Maestra Agnieszka Duczmal von

den BBC Music Magazine Awards als bestes Orchesteraufnahme der Welt ausgezeichnet. Das Orchester nimmt regelmäßig für den Polnischen Rundfunk auf – bisher wurden Hunderte von Konzerten ausgestrahlt und über 10 000 Minuten Musik aufgezeichnet, vom Barock bis zur zeitgenössischen Musik. Es kooperierte mit den deutschen Sendern NDR, WDR und SFB, der BBC in London, der CBC in Montreal, dem mexikanischen Rundfunk und weiteren ausländischen Rundfunkanstalten, für die es vor allem polnische Musik aufnahm. Das Ensemble registrierte über 100 Konzerte und Sendungen für das Polnische Fernsehen sowie fünf Stunden Musik für Télévision Française 1. Für den japanischen Fernsehsender NHK nahm das Orchester eine einstündige Sendung mit polnischer Musik auf. Zum künstlerischen Erbe von Amadeus zählen zahlreiche Uraufführungen, darunter die erste weltweite Aufnahme der *Goldberg-Variationen* von J. S. Bach in der Bearbeitung von Józef Koffler.

Die Diskografie des Orchesters umfasst über 50 Tonträger. Als erstes Orchester weltweit realisierte es einen fünfteiligen Zyklus mit sämtlichen Kammerinstrumenten von Mieczysław Weinberg unter der Leitung von Anna Duczmal-Mróz, der beim deutschen Label CPO sowie bei DUX veröffentlicht wurde. Diese Aufnahmen, von Kritikern in Polen, Deutschland, Frankreich und Spanien hoch gelobt, erhielten drei Nominierungen für den „Fryderyk“-Preis, eine Nominierung für den ICMA 2020 sowie den spanischen Preis des Magazins „Scherzo“ – „Excepcional“. Das Ensemble tritt in den meisten Ländern Europas sowie in den USA, Kanada, Mexiko, Brasilien, Kuwait, Japan und auf Taiwan auf; es arbeitet regelmäßig mit weltberühmten Solisten und Solistinnen zusammen, darunter Maurice André, Martha Argerich, Avi Avital, Patric Gallois, Charles Richard-Hamelin, Steven Isserlis, Gary Karr, Kevin Kenner, Konstanty Andrzej Kulka, Mischa Maisky, Wynton Marsalis, Jeremy Menuhin, Igor Oistrakh, Piotr Paleczny, Michala Petri, Ivo Pogorelič, Alexandre Rabinovitch, Vadim Repin, Grigory Sokolov, Guy Touvron, Henryk Szeryng, Maxim Vengerov, Ingolf Wunder, Gheorghe Zamfir sowie führende polnische Solisten und Solistinnen. Zu den renommiertesten Konzerthäusern, in denen das Orchester aufgetreten ist, zählen das Concertgebouw in Amsterdam, die Philharmonien in Berlin, Köln, München und Sankt Petersburg, das Leipziger Gewandhaus, der Wiener Musikverein, die Pollack Hall in Montreal, die Queen Elizabeth Hall in London, die Mailänder Scala sowie die Tokyo Opera City Concert Hall. Das Orchester gastiert regelmäßig auf zahlreichen europäischen Musikfestivals.

Das Ensemble gehört zu den weltweit führenden Kammerorchestern, verfügt über einen außergewöhnlichen Klang, ein vorzügliches Legato – und eine unvergleichliche Dirigentin.

– *The Independent*, London

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

WIELKOPOLSKA

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

AGATA SZYMCZEWSKA

Sie zählt zum erlesenen Kreis der bedeutendsten polnischen Violinistinnen und Violinisten, die weltweit Anerkennung genießen. Seit dem Gewinn des 1. Preises, der Goldmedaille und des Publikumspreises beim 13. Internationalen Henryk-Wieniawski-Wettbewerb in Posen (2006) ist sie regelmäßig auf renommierten Podien Europas, Asiens sowie Nord- und Südamerikas zu Gast und erfährt einhellige Würdigung durch Kritik, Dirigenten und Orchester.

Sie konzertierte mit führenden Orchestern der Welt unter der Leitung von Sir Neville Marriner, Riccardo Muti, Seiji Ozawa, Osmo Vänskä, John Axelrod, Andrey Boreyko, Maxim Vengerov, Antoni Wit, Jacek Kaspszyk, Krzysztof Penderecki, Jerzy Maksymiuk, Jan Krenz, Krzysztof Urbański, Michał Nesterowicz u.a. Regelmäßig tritt sie an der Seite von Anne-Sophie Mutter auf; mit dem Ensemble Mutters Virtuosi ist sie in bedeutenden Konzertsälen und bei internationalen Festivals auf vier Kontinenten präsent.

Neben ihrer solistischen Tätigkeit bildet die Kammermusik einen zentralen Schwerpunkt ihres künstlerischen Wirkens. Sie arbeitete mit Stars wie Krystian Zimerman, Martha Argerich, Igor Levit, Gidon Kremer, Mischa Maisky und Yuri Bashmet zusammen. Seit 2014 ist sie Erste Geigerin im Karol Szymanowski Quartet, einem der international renommiertesten Streichquartette.

Im Jahr 2009 wurde sie mit dem Preis „London Music Masters“ ausgezeichnet. Sie erhielt zudem den „Paszport Polityki“, den Preis von TVP Kultura sowie viermal den polnischen Musikpreis „Fryderyk“. Ihre umfangreiche Diskografie umfasst zahlreiche CD- und DVD-Einspielungen (Deutsche Grammophon, Sony Music, Decca, Hyperion Records, SWR Music, CD Accord).

Sie absolvierte die Hochschule für Musik und Theater Hannover in der Klasse von Prof. Krzysztof Węgrzyn sowie die Musikakademie Posen in der Klasse von Prof. Bartosz Bryła. Seit 2016 doziert sie an der Fryderyk-Chopin-Musikuniversität Warschau.

Sie spielt eine Violine von Nicolò Gagliano aus dem Jahr 1755, die ihr freundlicherweise von Anne-Sophie Mutter zur Verfügung gestellt wurde.

ANNA DUCZMAL-MRÓZ

Preisträgerin der Hauptauszeichnung „Fellow 2022–2024“ im Rahmen der Taki Alsop Conducting Fellowship, eines prestigeträchtigen Förderprogramms für junge Dirigentinnen und Dirigenten.

Nach ihrem Debüt beim Bad Kissingen Winterzauber-Festival wurde sie von der deutschen Presse als „Sensation am Dirigentenpult“ gefeiert: „Technisch makellos, äußerst aufmerksam, präzise, konzentriert [...]. Sie versteht es, Spannungen meisterhaft aufzubauen und zu halten, erreicht starke emotionale Kontraste und hebt überraschende Wendungen eindrucksvoll hervor...“ (T. Ahnert, 2010). Seit 2009 ist sie Dirigentin des Orchesters „Amadeus“, mit dem sie weltweit konzertiert und regelmäßig Archivaufnahmen für den Polnischen Rundfunk realisiert; 2024 übernahm sie die Position der Ensembleleiterin.

Sie trat in Deutschland, Österreich, Frankreich, Italien, Spanien, Belgien, Mexiko, Japan sowie in Südamerika auf. In Polen leitete sie alle führenden Klangkörper, darunter das Orchester der Warschauer Nationalphilharmonie, die Sinfonia Varsovia und das Nationalorchester des Polnischen Rundfunks. 2022 debütierte sie beim Chicago Symphony Orchestra sowie beim National Orchestral Institute Philharmonic in den USA. Sie wird regelmäßig in Jurys von Dirigierwettbewerben berufen. Darüber hinaus leitete sie Meisterkurse an der Paderewski Piano Academy sowie Dirigierkurse im In- und Ausland. Als engagierte Förderin der polnischen Musik realisierte sie die fünfbändige Einspielung von Mieczysław Weinbergs Musik (CPO, DUX), darunter sämtliche Kammersinfonien des Komponisten. Die Edition erhielt drei Nominierungen für den „Fryderyk“-Preis, eine Nominierung für den ICMA 2020 sowie die spanische Auszeichnung „Excepcional“ des Magazins „Scherzo“. In der Saison 2004/2005 war sie Assistentin von Eiji Oue bei der NDR Radiophilharmonie, in der Saison 2006/2007 Dirigierassistentin von Antoni Wit bei der Nationalphilharmonie.

Sie ist Absolventin der Hochschule für Musik und Theater Hannover, wo sie bei Maestro Eiji Oue Dirigieren studierte. Ihr Studium schloss sie mit Auszeichnung ab; das Diplomkonzert führte sie mit der NDR Radiophilharmonie auf. Zuvor studierte sie an derselben Hochschule Violine bei Prof. Krzysztof Węgrzyn.

Sie ist mehrfache Stipendiatin des Ministers für Kultur und Nationales Erbe.

Zu Gast in der Philharmonie Kammerorchester des Polnischen Rundfunks Amadeus

Das **Divertimento F-Dur KV 138** (1772) von **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756–1791) entstand in Salzburg nach der Rückkehr des Komponisten von seiner zweiten Italienreise, auf der er mit den neuesten Errungenschaften dortiger Meister in Berührung kam. Obwohl das Werk im überlieferten Autograf als Divertimento bezeichnet wird, fehlt der für diese Gattung übliche Menuettsatz. Es handelt sich daher eher um eine dreisätzige italienische Sinfonia (*Allegro – Andante – Presto*). Besondere Beachtung verdient die kunstvolle Ausarbeitung des Mittel- und Schlusssatzes sowie die kantable Linienführung der Violine in den beiden ersten Sätzen – in bewusstem Kontrast zum temperamentvollen Finale. Ob Mozart das Werk für eine einzelne Besetzung von Streichinstrumenten oder für ein Orchester konzipierte, ist nicht bekannt. Die heitere Stimmung, der Witz und die Raffinesse begeistern bis heute, ebenso wie die Virtuosität der Instrumentation und die originelle Harmonik. Zugleich ist dies eines der ersten Werke, in dem Mozart – gerade sechzehnjährig – beweist, dass er nicht länger nur das Wunderkind ist, sondern ein gereifter Komponist: Diese Partitur übertrifft deutlich den Standard der typischen Divertimenti jener Zeit. (12')

Sechzehn Jahre trennen das **Violinkonzert Nr. 2 d-Moll op. 22** (1862) von **Henryk Wieniawski** (1835–1880) vom früheren fis-Moll-Konzert. Das erste Konzert galt noch vor wenigen Jahrzehnten als derart schwierig, dass es eher als Übungsstoff für künftige Virtuosen denn als vollwertiges Repertoire-Stück angesehen wurde. Komponiert wurde es vom Siebzehnjährigen, dessen unvergleichliches technisches Können breite Publikumskreise in Staunen versetzte und ihm den Ruf als Nachfolger Paganinis einbrachte.

Im d-Moll-Konzert – seinem reifsten Werk – zeigt sich Wieniawski als Komponist, der erkannt hat, dass geigerische Brillanz als Ausdrucksmittel dienen und intensive Emotionen vermitteln kann. In seiner viel geschätzten Monografie (1931) schrieb Józef W. Reiss: „Ist es zuzulassen, über die »Seele des Instruments« zu sprechen, so drang Wieniawski in sie zweifellos ein, indem er sich aller Mittel der Geigentechnik bediente“. Auch der Orchestersatz ist bereits ausgereift, beinahe sinfonisch; der Komponist nutzte die klanglichen Möglichkeiten der Instrumente voll aus und integrierte sie vollständig mit der Solostimme, die oft innig und lyrisch gestaltet ist. Die einzige Kadenz befindet sich zu Beginn des Schlusssatzes.

Im Gegensatz zu einigen Experimentatoren jener Zeit blieb Wieniawski der traditionellen dreisätzigen Konzertform treu, verwischte aber die Grenzen zwischen den Sätzen, sodass das Werk eine einheitliche Struktur gewann. Zwei einander ähnliche kantable Themen, in der Exposition vorgestellt, scheinen sich gegenseitig zu ergänzen. Der erste Satz (*Allegro moderato*) leitet durch das mächtige Orchestertutti in die dreiteilige Romanze (*Andante ma non troppo*) über, ein lyrisches Lied mit hochdramatischem mittlerem Teil. Das effektvolle Rondo (*Allegro con fuoco – Allegro moderato*) folgt der Bezeichnung *alla zingara* und knüpft an den damals populären Stil der „Zigeunermusik“ an. Das lebhaftes, tänzerische Finale kontrastiert mit der wiederkehrenden Hauptmelodie des ersten Satzes; ihr Dialog führt zu einem Höhepunkt, in dem beide Themen gegeneinander zu kämpfen scheinen.

Vom Solisten fordert der Komponist tatsächlich einiges: schnelle Stakkati, anmutige Glissandi à la Paganini, reiche Figurationen und schließlich die schwindelerregenden Tempi des Finalsatzes. (25')

Drei Streichquartette von **Franz Schubert** (1797–1828) aus den Jahren 1822–1824 – a-Moll, **d-Moll** und G-Dur – gelten unzweifelhaft als Juwelen der nach-beethovenschen Geschichte dieser Gattung. Das zweite Quartett trägt traditionell den Beinamen **Der Tod und das Mädchen**. Das Thema, entnommen dem gleichnamigen Lied Schuberts zu einem Text von Matthias Claudius – dem kurzen, gleichwohl eindringlichen Werk – erscheint im zweiten Satz des Quartetts (*Andante con moto*), aus dem der Komponist fünf Variationen entwickelte. Die erste Strophe des Liedes, in der Claudius die Angst des Mädchens schildert, ließ er beiseite, während er die zweite, in der der Tod Worte unerwarteten Trostes spricht, aufgriff. Doch muss der Tod siegen, damit dieser Trost möglich wird:

Gib deine Hand, du schön und zart Gebild,
Bin Freund und komme nicht zu strafen.
Sei gutes Muts! Ich bin nicht wild,
Sollst sanft in meinen Armen schlafen.

Alfred Einstein schrieb hierzu: „Die milde Antwort des Todes in diesem Lied, in wenig Takte zusammengedrängt, liefert hier den Keim zur vollen lyrischen Entfaltung, bis zur Gewissheit seliger Auflösung, innigsten Friedens im Ewigen“. Es liegt nahe, dass die Cellostimme den Tod symbolisiert, während die erste Violine das Mädchen verkörpert. Bemerkenswert ist, dass Schubert hier der damals schon etwas altmodischen Praxis folgt, Variationen vor allem

im Geigenstimme zu entfalten; in den übrigen Sätzen sind die Instrumente gleichberechtigte Partner.

Die im zweiten Satz eingebettete musikalische Erzählung folgt auf ein ausgedehntes *Allegro*, das mit einem vehementen *Fortissimo* anhebt – ehe ein choralartiges Thema in kontrastierender Dynamik die klangliche Wucht jäh durchbricht. Der dritte Satz (*Allegro molto*) überrascht durch den Kontrast zwischen zahlreichen scharf hervorgehobenen harmonischen Wendungen und dem idyllischen Charakter des Trios. Der vierte Satz (*Presto*) schließlich ist – wie in Schuberts letztem Quartett – eine frenetische Tarantella: ein ritueller Tanz, der vor Wahnsinn und Tod schützen soll und zugleich ironisch den Karneval evoziert. Die Tarantella wird hier gleichsam durch die strenge Form des Sonatenrondos gezügelt. (41')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

UNSERE KONZERTEMPFEHLUNGEN

11.03

Mi 19:00

Polnische Musikszene | Holznuancen

Kammerkonzert

Reedbeat Quintet

M. KARŁOWICZ – Serenade C-Dur für Streichorchester op. 2
(bearb. von Maria Leszczyńska-Thieu)

G. BACEWICZ – Konzert für Streichorchester (bearb. von Michał
Leśniak)

T. BAIRD – Suite Colas Breugnon für Streichorchester mit
obligater Flöte (bearb. von Piotr Thieu Quang)

A. TANSMAN – Triptyque für Streichorchester (bearb. von
Wojciech Chalupka)

13.03

Fr 19:00

Bahnbrechende Geschichten

Sinfoniekonzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Karłowicz Quartet

Alexandre Bloch Leitung

C. DEBUSSY – Prélude a l'après-midi d'un faune

B. MARTINŮ – Konzert für Streichquartett und Orchester H. 207

A. SCHÖNBERG – Tondichtung *Pelleas und Melisande* op. 5

27.03

Fr 19:00

Zwischen Gebet und Musik

Oratorienkonzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Chor des Nationalen Forums für Musik Wrocław

Ilona Krzywicka Sopran

Justyna Rapacz Mezzosopran

Adam Kutny Bariton

Przemysław Neumann Leitung

K. SZYMANOWSKI – Stabat Mater op. 53

R. WAGNER – Orchestersuite aus dem Bühnenweihfestspiel
Parsifal (bearb. von Henk de Vlieger)

28.03

Sa 19:00

GALERIA POZIOM 4

Klaudia Prabucka, Natalia Sara Skorupa | Psia kość

Wystawa jest komentarzem emocjonalnym dotyczącym aktualnych napięć społeczno-politycznych. Poprzez sublimację otaczającego świata artystki odsłaniają źródło swoich odczuć, szczerze zwierając się publiczności z tego, co je boli, martwi, przeraża i bawi.

To całościowa podróż po wewnętrznych rozterkach artystek.

To także delegacja emocji, których wyzwolenie jest ugrzecznionym szeptem, bo krzyk został uciszony.

Klaudia Prabucka (ur. 1997) artystka wizualna, zajmuje się animacją, wideo, malarstwem, rzeźbą i tworzeniem projektów interdyscyplinarnych.

Natalia Sara Skorupa (ur. 1999) socjolożka, reżyserka, malarka i performerka – artystka transgresyjna i interdyscyplinarna.

[Art.Room]

Łukasz Skąpski | Rysunki cieniem

Łukasz Skąpski jest artystą wizualnym, profesorem i kierownikiem Pracowni Fotografii i Strategii Artystycznych na Wydziale Nowych Mediów, Fotografii i Filmu Eksperymentalnego Akademii Sztuki w Szczecinie

Jednym z kluczowych obszarów zainteresowań Skąpskiego jest fenomen światła – jego zmienność, rytm i zależność od praw natury. W cyklu **Rysunki cieniem** (1993-1994) artysta tworzył na plaży w Kuźnicy na Półwyspie Helskim niewielkie, efemeryczne instalacje z patyków i trzciny wbitych w piasek. Rzucone przez nie cienie, zmieniające się wraz z ruchem słońca, tworzyły ulotne, geometryczne rysunki. Istniały tylko przez chwilę – do momentu zmiany światła, podmuchu wiatru czy nadejścia fali.

Galerie dostępne są dla odwiedzających w wybrane soboty i niedziele w godz. 12.00 –16.00 (ostatnie wejście o godz. 15.30)

Bilety w cenie 20 PLN dostępne są w kasie, biletomacie i na stronie filharmonia.szczecin.pl.

Wstęp bezpłatny dla dzieci do lat 10 i osób z niepełnosprawnościami.

Goście koncertów mogą odwiedzić galerie bezpłatnie w trakcie przerw i pół godziny po zakończeniu koncertu.

GALERIA POZIOM 4

Klaudia Prabucka, Natalia Sara Skorupa | Hundeknochen

Die Ausstellung ist ein emotionaler Kommentar zu den aktuellen gesellschaftlich-politischen Spannungen. Durch die Sublimierung ihrer Umwelt enthüllen die Künstlerinnen die Quelle ihrer Empfindungen und lassen das Publikum an dem teilhaben, was sie schmerzt, beunruhigt, erschreckt oder amüsiert.

Es ist eine intensive Reise durch die inneren Zwiespalte der Künstlerinnen. Gleichzeitig ist es eine Übertragung von Emotionen, deren Ausdruck als gezügeltes Flüstern erfolgt, da der Schrei verstummt ist.

Klaudia Prabucka (geb. 1997) ist bildende Künstlerin mit Schwerpunkten in Animation, Video, Malerei, Skulptur und interdisziplinären Projekten.

Natalia Sara Skorupa (geb. 1999) ist Soziologin, Regisseurin, Malerin und Performerin – eine transgressive und interdisziplinäre Künstlerin.

[Art.Room]

Łukasz Skąpski | Schattenzeichnungen

Łukasz Skąpski ist bildender Künstler, Professor und Leiter der Klasse für Fotografie und Künstlerische Strategien an der Fakultät für Neue Medien, Fotografie und Experimentellen Film der Kunstakademie Stettin.

Im Zentrum von Skąpskis Interesse steht das Licht – seine Wandelbarkeit, sein Rhythmus und seine Abhängigkeit von Naturgesetzen. Im Zyklus **Rysunki cieniem** (1993–1994) entstanden am Strand von Kuźnica auf der Halbinsel Hel kleine, flüchtige Installationen aus Schilf und Stöcken. Die Schatten, die sie warfen, veränderten sich mit der Sonne und erzeugten kurze, geometrische Zeichnungen. Sie existierten nur einen Augenblick – bis das Licht wechselte, ein Windhauch sie verformte oder eine Welle sie löschte.

Die Galerien sind für Besucher an ausgewählten Samstagen und Sonntagen von 12:00 bis 16:00 Uhr geöffnet (letzter Einlass um 15:30 Uhr).

Tickets zum Preis von 20 PLN sind an der Kasse, am Ticketautomaten sowie online unter filharmonia.szczecin.pl erhältlich.

Kinder bis 10 Jahre sowie Personen mit Behinderungen haben freien Eintritt. Besucher von Konzerten können die Galerien während der Pausen und bis eine halbe Stunde nach Konzertende kostenfrei besichtigen.

Partnerzy sezonu artystycznego 2025/2026

Partner der Musiksaison 2025/2026

Mecenaszem Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie jest Enea.

Schirmherr der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie
in Szczecin ist Enea.

Partnerem sezonu artystycznego 2025/2026 jest STRABAG.

Partner der künstlerischen Saison 2025/2026 ist STRABAG.

Partnerem motoryzacyjnym jest Dealer BMW Bońkowscy.

Der Automobilpartner ist der Dealer BMW Bońkowscy.

BMW
Bońkowscy

Partnerem zdrowia jest Sanprobi.

Sanprobi ist unser Gesundheitspartner.

Partnerem edukacyjnym jest Zachodniopomorska Szkoła Biznesu.

Der Bildungspartner ist die West Pomeranian Business School.

